

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม”

Painting Creation : “A FULFILLED DREAM” SERIES

เอกชัย วรรณแก้ว¹ และ จิระพัฒน์ พิตรปรีชา²

Eakachai Wannnakaew and Jirapat Pitpreecha

Article History

Received: 04-11-2021

Revised: 27-12-2021

Accepted: 08-03-2022

บทคัดย่อ

การวิจัยและสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้พิการทางด้านการเคลื่อนไหวตั้งแต่กำเนิด จึงได้รับแรงบันดาลใจจากความทรงจำในอดีตจนถึงปัจจุบันของผู้วิจัยที่แสนเจ็บปวด โดยได้รับผลกระทบจากแรงกดดันในตัวเอง และจากสังคมรอบข้าง ทำให้มีความต้องการที่จะสะท้อนความเป็นจริงของสังคม สะท้อนถึงความเหลื่อมล้ำ สิทธิคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส อันเนื่องมาจากปัญหาสังคม เช่น ความยากจน การขาดโอกาสทางการศึกษา การเข้าถึงระบบสาธารณสุขไม่ทั่วถึง เป็นต้น จากผลกระทบดังกล่าว ทำให้ผู้พิการบางคนไม่ได้รับสิทธิเท่าเทียมเหมือนคนปกติ ถึงแม้ว่าผู้พิการจะมีความรู้ความสามารถแต่เข้าไม่ถึงโอกาสขั้นพื้นฐานก็ไม่สามารถที่จะได้ทำงานเหมือนคนปกติได้ โดยถ่ายทอดผลงานวิจัยผ่านการสร้างสรรค์งานศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ที่มีรูปแบบการนำเสนอสาระหรือเรื่องราวในอดีต ที่มีผลต่อจิตใจของศิลปิน มักจะนำเสนอผลงานในด้านลบ เพื่อเป็นการสั่งสอนหรือเสียดสี เป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดผ่านการรับรู้ด้วยจิตใจหรือความคิดฝัน มีมิติด้านกาลเวลาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

การศึกษาพบว่า ผลงานศิลปะที่ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ทำให้ผู้วิจัยมีการพัฒนาด้านความสามารถที่ใช้เพียงปาก คอ และเท้าในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพิ่มมากขึ้น และส่งเสริมให้มีการสร้างสรรค์ผลงานที่ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกอันเจ็บปวดจากอดีตจนถึงปัจจุบันเป็นอย่างดี สะท้อนให้เห็นถึงความจริงของผู้พิการที่ได้รับผลกระทบจากจิตใจมาตลอดชีวิต สามารถเป็นกระบอกเสียงผ่านการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพื่อให้สังคมได้เห็นค่าของผู้พิการ จนสามารถปรับเปลี่ยนทัศนคติระหว่างคนปกติกับผู้พิการได้ไม่มากนักน้อย ให้ผู้พิการได้ยืนอยู่ในสังคมเดียวกันอย่างเท่าเทียม และเป็นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมได้อย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: เซอร์เรียลลิสม์ ผู้พิการ ทัศนคติทางสังคม ความเท่าเทียม ความเหลื่อมล้ำ

¹ นิสิตปริญญาโท คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Master 'Degree, Fine and applied arts, Chulalongkorn University

E-mail: ekachai.lifeunlimited@gmail.com *Corresponding author

² อาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Instructor master of fine and applied arts program in visual arts, Fine and applied arts, Chulalongkorn University

Abstract

This research and creation are inspired by the researcher's painful past and present experiences as a mobility-impaired person from birth. The researcher has suffered from self-pressure and pressure from society and would like to create a series of painting that reflects social reality plagued by the problems of inequality, disability rights, and the underprivileged as a result of poverty, lack of education, and limited access to basic utilities. These problems create unequal opportunities for some disabled people who, despite their competence, may be unable to work like a normal person because they lack basic opportunities. In this research, the problems and experiences of the disabled are expressed through his surrealist painting. The work captures past experiences that have affected the researcher and inspire a pessimistic, educating, and satirical undertone of the work. The painting also expresses the researcher's affective perception and fantasy that are temporally bounded and extend from the past to the present.

The research finds that surrealism allows the researcher, who has limited motor functions, to use only the mouth, neck, and feet to create artwork more freely. It also enables the researcher to adequately express painful emotions and experiences and reflect the reality of a disabled person who has suffered from a trauma throughout his life. Surrealist art can be a mouthpiece for the disabled and shows the value of disability people. As a result, it may be able to change certain preconceptions among normal and disabled people, allowing the disabled to be an equal member of society and reducing the problem of social inequality in a sustainable way.

Keyword: Surrealism / Disabled Person/ Social attitudes / Equality / Inequality

บทนำ

ในอดีตและปัจจุบัน สังคมมีความเหลื่อมล้ำและการขาดโอกาสสูง จนทำให้ผู้พิการส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานเทียบเท่ากับคนปกติอย่างที่เราควรจะได้รับ ทำให้โอกาสและความฝันของผู้พิการขาดหายไป เพราะไม่ได้รับการสนับสนุนจากสังคม จึงทำให้ผู้พิการตกเป็นภาระของสังคมโดยปริยาย และทำให้ผู้พิการไม่สามารถพัฒนาศักยภาพเทียบเท่าคนปกติ ถึงแม้ว่าแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระ ในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน” ภายใต้ยุทธศาสตร์แห่งความเท่าเทียมไม่ว่าจะเป็น การเสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีศักยภาพและความเข้มแข็ง การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ ขจัดการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง การเสริมสร้างความ

เข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ การสร้างสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึง และใช้ประโยชน์ได้ และการส่งเสริมบูรณาการเครือข่ายและสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน เพื่อให้การขับเคลื่อนแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 นั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ 2560, น. บทนำ)

ดังนั้น สังคมควรต้องเร่งปรับเปลี่ยนทัศนคติในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการในทุกมิติ พร้อมทั้งเปิดโอกาสและให้การสนับสนุนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้พิการได้มีโอกาสแสดงศักยภาพ และความรู้ความสามารถของตนเองให้เป็นที่ประจักษ์และยอมรับของสังคมมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวมาเบื้องต้น ทำให้ผู้วิจัยที่ขาดโอกาส ในหลายๆ ด้าน มีความต้องการทำงานศิลปะที่ บ่งบอกถึงความ

ฝันของตนในวัยเด็กในช่วงเวลาหนึ่ง จากความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจออกมาสู่ผลงานศิลปะเพื่อมาเติมเต็มความฝันเหล่านั้นเป็นจินตนาการของผู้วิจัยในด้านที่อยากจะเป็น หรือที่อยากจะมีตามแบบฉบับที่ผู้วิจัยต้องการในสิ่งที่ขาดหายไป เนื่องจากผู้วิจัยได้รับโอกาสการสนับสนุนและกำลังใจจากครอบครัวและสังคม ที่เปิดโอกาสและยอมรับความสามารถของผู้วิจัย ว่าสามารถทำได้เหมือนคนปกติ และสามารถส่งต่อความฝันและแรงบันดาลใจให้กับผู้พิการและคนปกติให้ลุกขึ้นเปลี่ยนแปลงและพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อต้องการถ่ายทอดผลกระทบจากสังคมภายนอกและความรู้สึกภายในใจของผู้วิจัยผ่านผลงานจิตรกรรมในลักษณะเซอร์เรียลลิสม์ของผู้วิจัย

2. เพื่อต้องการให้บุคคลทั่วไปเกิดการยอมรับในคุณค่าและเกิดทัศนคติที่ดีต่อผู้บกพร่องด้านร่างกาย ด้วยภาพผลงานจิตรกรรมในลักษณะเซอร์เรียลลิสม์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาความหมายลัทธิเหนือจริง หรือ เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) จากผลงานศิลปะ

2. ศึกษาและค้นคว้าการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจากผลงานของศิลปินด้านเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. ศึกษาการจัดองค์ประกอบ รูปแบบ แสงเงา ระยะสี และเอกลักษณ์ที่โดดเด่นจากผลงานของศิลปินด้านเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism)

4. พัฒนาศิลปะที่มีรูปแบบและเนื้อหาให้พลังใจ และความคิดสร้างสรรค์แก่ผู้พิการและบุคคลทั่วไป

5. สร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากแนวความคิดและเทคนิควิธีการที่ได้รับอิทธิพลจาก เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism), อิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) และเรียลลิสม์ (Realism)

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ทัศนคติ เป็นความรู้สึก และความคิดโดยรวมของบุคคล ซึ่งอาจเป็น ทางบวกหรือทางลบ เช่น ความชอบ ความ

มือคติ ข้อคิดเห็น ความกลัว ความเชื่ออย่างมั่นคง ที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยทัศนคติจะแสดงออกมาทางความคิดเห็น ดังนั้นจึงถือได้ว่าความคิดเห็น ของบุคคลเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงทัศนคติของบุคคลนั่นเอง (Thurstone & Chave, 1966, น. 6-7) สรุปได้ว่า ทัศนคติ คือความรู้สึกนึกคิดส่วนบุคคล ทั้งนี้ การเกิดของทัศนคติ จะเกิดขึ้นได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น สังคม สิ่งแวดล้อม และคนในครอบครัว ตลอดจนการได้รับการอบรมเลี้ยงดู และการศึกษาที่แต่ละคนได้รับมา ทัศนคติจึงส่งผลต่อพฤติกรรมใช้ชีวิตของบุคคลอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัย ได้รับแรงผลักดันจากสังคมในชุมชนอย่างมาก จนในที่สุดสามารถพิสูจน์ให้สังคมเห็นจนเป็นที่ยอมรับ เปลี่ยนทัศนคติสังคมในชุมชนได้ เช่นเดียวกันกับผู้วิจัยที่ได้ใช้ทัศนคติเชิงบวกพัฒนากระบวนการวาดภาพของตนเอง ทั้งๆ ที่เกิดมาเป็นผู้พิการด้านการเคลื่อนไหว จนสามารถสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานานนับสิบปี พิสูจน์ตนเองจนเป็นที่ยอมรับของวงการศิลปะไทยได้ในที่สุด จากการศึกษาความหมายของทัศนคติ ทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจความหมายของทัศนคติพอสมควร จึงจำเป็นต้องการศึกษาเหตุผลในการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมให้ได้มากที่สุด ผู้วิจัยจึงได้ทำการค้นคว้าเพิ่มเติมอีกว่า การที่ผู้วิจัยจะทำการเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมได้นั้น จะต้องเริ่มแก้ไขจากต้นเหตุหรือกระบวนการต่างๆ เพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงทัศนคติสังคมได้อย่างไร ผู้วิจัยพบว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึง กระบวนการซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างและหน้าที่ของระบบสังคม เมื่อมีความคิดใหม่ๆ จะถูกประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมา มีการแพร่กระจายออกไป และได้รับการยอมรับหรือไม่ยอมรับ จนนำไปสู่ผลกระทบต่องานสังคม นั้นหมายถึงว่า การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้เกิดขึ้นแล้ว (Rogers อ้างถึงใน กนกพร ฉิมพลี, 2561, น.127) สรุปได้ว่า การนำเอาศิลปะมาเป็นส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมบ้าง ไม่น่าจะน้อย น่าจะเกิดผลดีต่อสังคมในปัจจุบัน จึงพยายามทำตรงจุดนี้ อย่างน้อยเพื่อให้เป็นประโยชน์ และเสริมสร้างกำลังใจแก่ผู้พิการ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมจึงเป็นระบบโครงสร้างพื้นฐานของสังคม เริ่มตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน องค์กร ระดับจังหวัดหรือประเทศ จนเกิดเป็นมาตรฐานทางสังคมใหม่เพื่อสิ่งที่ดี ในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงเพื่อสังคมก็

เพื่อแก้ไขปัญหาลักษณะที่สังคมกำลังประสบ เพื่อเป็นทางออกให้เสมอภาคกับทุกฝ่ายอย่างเท่าเทียมกัน

จากทฤษฎีจิตวิทยาจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์ ส่วนใหญ่นั้นจะมุ่งเน้นไปในส่วนของทำความเข้าใจกับระบบความคิด เรื่องของจิตใต้สำนึก ที่เป็นสัญชาตญาณที่ติดตัวเรามา ตั้งแต่เกิด ความทรงจำในวัยเด็ก ส่งผลกระทบต่อความคิด และการแสดงออกของพฤติกรรมที่แสดงออกมาจากอดีตถึงปัจจุบัน (พิพัฒน์ บุญอภัย, 2564 น.52) สรุปได้ว่า ผู้วิจัยได้รับโอกาส และการเลี้ยงดูแบบคนปกติทั่วไป หากแต่ประสบการณ์การเรียนรู้และการใช้ชีวิตแตกต่างจากคนปกติ ในส่วนของผู้วิจัย ซึ่งมีประสบการณ์ชีวิตตั้งแต่เด็กจนโต “ลำบาก” กว่าบุคคลทั่วไป ให้ความสำคัญต่อเรื่องของการมีจิตสำนึกที่ดี แปรเปลี่ยนพลังลบเป็นพลังบวก โดยอาศัยจิตใต้สำนึกของผู้วิจัยมาบ่มบพาทในการผลักดันตนเองอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการในการแสวงหาสิ่งแปลกๆ ใหม่ๆ และความต้องการนี้จะพัฒนาขึ้นตามลำดับต่อไปนี้เรื่อยๆ แม้ว่าตนเองหรือบุคคลอื่นจะรู้ตัว มองเห็นหรือไม่ก็ตาม ชีวิตของบุคคลจะมีความต้องการตามลำดับขั้น โดยจะมีความต้องการขั้นพื้นฐานเป็นลำดับแรกต่อเมื่อได้รับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานแล้ว จึงมีความต้องการขั้นสูงต่อไป ตามลำดับโดยไม่ข้ามขั้น (เต็มศักดิ์ คทวนิช 2546, น. 156 – 158) สรุปได้ว่า ความต้องการของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมือนกัน เมื่อบุคคลมีความต้องการขั้นพื้นฐานแล้ว จึงส่งผลให้มีแรงผลักดันนำไปสู่ความต้องการขั้นที่สูงต่อไป ทั้งนี้ความต้องการของแต่ละขั้นจะเกิดขึ้นได้ขึ้นอยู่กับช่วงอายุของแต่ละบุคคล จึงจะสามารถพบหรือประสบกับสถานการณ์ตามความต้องการต่างๆ เมื่อมีอายุมากขึ้นก็ย่อมจะทำให้มีความต้องการที่สูงขึ้นตามไปด้วย

ศิลปะในลัทธิที่เกี่ยวข้อง

ลัทธิสัจนิยม (Realism) ศิลปะเรียลลิสม์ (Realism) หมายถึง ลัทธิที่มีแนวคิดและการสร้างงานโดยยึดความหมายรับสภาพความจริง เป็นความจริงที่มองเห็นได้ และพิสูจน์ได้ในทางศิลปกรรม หมายถึง ผลงานที่เป็นความจริงทั้งเรื่องราวเนื้อหาและรูปแบบในทางภาษาไทยได้มีผู้บัญญัติ

ศัพท์ไว้ว่าสัจนิยม, สัจธรรมนิยม, อดทนนิยม, หรือประจักษ์นิยม แต่ในที่นี้ขอใช้คำว่า “เรียลลิสม์” (ประสพ ลิ้มเมื่อดภัย, 2543, น.81-82)

ลัทธิเหนือจริง (Surrealism) หรือเซอร์เรียลลิสม์ เป็นการจัดรูปแบบรูปทรงที่ศิลปินมองข้ามการจัดองค์ประกอบที่แตกต่างจากรูปแบบศิลปะแบบเดิมๆ แต่จะเป็นการสอดแทรกสัญลักษณ์รูปแบบต่างๆ เพื่อสื่อความหมายอย่างน่าค้นหา การใช้สัญลักษณ์แทนความหมายที่จะสื่อออกมา มีแนวคิดที่ออกนอกกรอบ จากความเป็นจริงแต่ยังคงรูปลักษณะที่เหมือนจริงอยู่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเพิ่มเติมอีกว่า เซอร์เรียลลิสม์ มักจะนำเสนอสาระหรือเรื่องราวในอดีต ที่มีผลต่อจิตใจของศิลปิน คือ ความรัก ความสมหวัง ผิดหวัง ความหวาดกลัว และมักจะนำเสนอภาพในด้านลบ เพื่อเป็นการสั่งสอนหรือ เสียดสีเย้ยสังคม คล้ายกลุ่มดาดา เป็นเรื่องราวที่ผสมผสานไว้ระหว่างสิ่งที่มองเห็นหรือรับรู้ทางสายตา กับรับรู้ด้วยจิตใจหรือคิดฝัน มีมิติต่างกาลเวลา ผสมผสานทั้งอดีต ปัจจุบัน ศิลปินจะปรุงแต่งเรื่องราวดังกล่าว แล้วแสดงออกทางจิตรกรรม ประติมากรรมและสื่อผสมตามที่ศิลปินแต่ละคนถนัด แล้วถ่ายทอดเป็นผลงานลักษณะรูปแบบผันแปรความจริง ที่สามารถรู้เรื่องราวแต่เรื่องราวและรูปแบบดังกล่าว ไม่อยู่ในสภาวะของความเป็นจริงที่ตามองเห็นในสภาวะธรรมชาติภายนอกจิตใจ เซอร์เรียลลิสม์ มีนัยเฉพาะที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังการสร้างสรรคผลงานนั้นด้วย การที่จะสื่อสารผ่านผลงานศิลปะออกจิตใต้สำนึกหรือความฝันของศิลปินกลุ่มนี้ ศิลปินส่วนใหญ่มักชอบเขียนภาพมาจากจิตใต้สำนึก เขียนเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตนเองไว้มาก และด้วยสีเส้นที่สะดุดตา (สดชื่น ชัยประสาธน์, 2539, น.20) จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ว่า เซอร์เรียลลิสม์ เป็นศิลปะที่มีจินตนาการเป็นส่วนสำคัญ การแสดงออกของจินตนาการ คือ จิตไร้สำนึก และจิตไร้สำนึกนี้เป็นภาวะของความฝัน ที่มีขบวนการต่อเนื่องกันซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะได้ สิ่งที่เราเห็นจากโลกภายนอกเป็นเพียงปรากฏการณ์การแทรกแซงความงามของธรรมชาติ ความมหัศจรรย์ของจินตนาการเป็นเพียงอย่างเดียวที่สามารถสร้างศิลปะให้สมบูรณ์ได้ และยังให้ความรู้สึกที่เต็มไปด้วยความหมายต่อความรู้สึกของมนุษย์ การสร้างสรรคผลงานศิลปะของผู้วิจัย จึงเป็นจินตนาการที่เกิดจากความจริงที่ถ่ายทอดเรื่องราวเสียดสีสังคมในแต่ละยุคสมัย และสิ่งที่ประสบพบเจอมา ถูก

นำมาถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรมและประติมากรรม ทำให้สะท้อนถึงจิตใจของศิลปิน และปัญหาสังคมที่กำลังประสบอยู่ในแต่ละยุค ซึ่งการสร้างสรรคผลงานในลักษณะนี้ก็มีความผันแปรไปตามยุคสมัย โดยหยิบยก เหตุการณ์ในขณะนั้นที่โดดเด่นมาสร้างศิลปะ เป็นการใช้รูปแบบจินตนาการเพิ่มเติมเพื่อแสดงออกถึงความต้องการในขณะนั้นว่าจะถ่ายทอดอะไรออกมา จะสื่อถึงอะไรให้ผู้ชมผลงานศิลปะมีความรู้สึกร่วมออกมากับผลงานให้มากที่สุด การสร้างสรรค์ศิลปะแนวนี้ต้องมีจินตนาการ ความคิด ความฝันออกนอกกรอบให้มากที่สุด

ลัทธิประทับใจ (Impressionism) อิมเพรสชันนิสม์ ปรากฏต่อสาธารณชนและวงการศิลปกรรมอย่างเป็นทางการ ในปี ค.ศ. 1874 เมื่อจิตรกรหนุ่มกลุ่มหนึ่งได้จัดแสดงผลงานที่ห้องแสดงภาพของเนดาร์ (Natur) ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส และแม้ว่าศิลปินกลุ่มนี้เปิดการแสดงงานศิลปกรรมอย่างเงียบๆ แต่ผลงานของพวกเขาได้สร้างความตื่นตระหนกและได้รับการประณามเยาะเย้ยถากถางจากนักวิจารณ์ศิลปะแนวอนุรักษนิยมอย่างรุนแรง จนในที่สุดพวกเขากลับนำเอาชื่อที่ถูกเรียกเชิงประชดประชันและเหยียดหยามจากนักวิจารณ์ที่ไม่ปรารถนาตีความเป็นชื่อกลุ่มหรือลัทธิศิลปะของตนคือ ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ หรือ “Impressionism” (ศุภชัย สิงห์ยะบุศย์, 2551. น.159-161) ลัทธิอิมเพรสชันนิสม์ เป็นการสื่อสารอารมณ์ในรูปแบบที่แสดงออกถึงตัวตนที่บางอารมณ์รู้สึกเฉื่อยชาติดกับความรู้สึกตื่นเต้นและเหงียบบงารวมอยู่ด้วย (กชพรรณ ไพฑูรย์ 2564. น.7) เทคนิคการใช้เกรียงแทนพู่กัน การใช้สีทับซ้อนที่แม่นยำ สัดส่วนที่ถูกต้อง การแทรกสีที่มีเสน่ห์ถึงความรู้สึกของบรรยากาศโดยรวม การมีจุดเด่นจากการเน้นแสง และเงาที่เด่นชัด ทำให้รูปเกิดมิติและต่ำ จนทำให้ผลงานชิ้นนี้ดูมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นมากกว่าการใช้พู่กัน

ผู้วิจัยได้นำเทคนิควิธีการต่างๆ ของแต่ละลัทธิมาผสมผสานกันเพื่อให้งานมีความสมบูรณ์และเกิดมิติต่างๆ ของงานศิลปะมากขึ้น ทำให้ผลงานมีลักษณะที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม :

ชุด “ความฝันที่เติมเต็ม”

1) **หาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรคงานศิลปะในรูปแบบเซอร์เรียลลิสม์ และแรงบันดาลใจ** ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาข้อมูลประวัติศาสตร์ศิลปะในยุคสมัยต่างๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ศิลปะลัทธิเหนือจริง หรือ เซอร์เรียลลิสม์ ทั้งเอกลักษณ์และเทคนิคต่างๆ และศึกษาศิลปินที่มีชื่อเสียงในระดับสากล และระดับประเทศ

2) **ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะในรูปแบบต่างๆ** ไม่ว่าจะเป็นศิลปะอิมเพรสชันนิสม์ (Impressionism) เรียลลิสม์ (Realism) และ เซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) ศึกษาด้านองค์ประกอบศิลป์ เทคนิคของแต่ละลัทธิ ตลอดจนการใช้เทคนิคสื่อผสมในรูปแบบจิตรกรรมที่สมบูรณ์แบบ และการศึกษาศิลปินที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศ และระดับสากล

3) **รวบรวมข้อมูลในวัยเด็กของผู้วิจัย** เช่น ภาพถ่ายของเล่น สถานที่ที่มีผลกระทบต่อความรู้สึก ภาพในวัยเด็กของผู้วิจัยในสมัยตอนที่ยังเป็นเด็ก

4) **ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และศึกษาผลงานที่ผ่านมา** ก่อนการสร้างสรรคงานวิจัย เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านงานจิตรกรรม ก่อน-หลัง การสังเคราะห์ผลงานวิจัยที่กำลังจะเกิดขึ้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพและสมบูรณ์ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยมากที่สุด

5) **ผู้วิจัยได้เริ่มทำการสังเคราะห์งานวิจัย** โดยเริ่มต้นจากการวางแผนอย่างเป็นระบบ ดังนี้ 1. วางแผนกระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานในแบบงานเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) 2. ศึกษาข้อมูลงานประเภทเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) 3. ศึกษาองค์ประกอบสี่ ระบาย แสงและเงา 4. จุดเด่น จุดรอง ความหมายของภาพและ 5. อารมณ์ความรู้สึกของผลงานที่จะถ่ายทอดออกมา

6) **เริ่มสเก็ตซ์ภาพ ปรัชญาอาจารย์ที่ปรึกษา** ผู้วิจัยทำการสเก็ตซ์ภาพที่ 1-6 แต่จะขอยกตัวอย่างเป็นบางภาพมาขยายความ

ภาพที่ 1

ภาพ “บินสู่ความฝัน” เทคนิคสีไม้

แรงบันดาลใจ : ในวัยเด็กที่ผู้วิจัยไปไหนมาไหนโดยต้องพึ่งพาพี่ หรือพ่อแม่ พาไปตลอด เพราะผู้วิจัยไม่สามารถเดินเองได้ ได้แต่ใช้กันถัดไปตามพื้น กลิ้งไป แต่ไม่สามารถที่จะเดินไปได้ไกล ด้วยกายภาพของผู้วิจัยที่ไม่มีหัวเข่า ผนวกกับขาที่ไม่เท่ากัน จึงทำให้เดินลำบาก เพราะจะปวดหลัง จนมีรองเท้าคู่นี้ ซึ่งเป็นรองเท้าที่ผู้วิจัยออกแบบเอง ทำให้ผู้วิจัยสามารถเดินไปได้ไกลตามความต้องการ และพาไปทุกที่ที่ผู้วิจัยอยากจะไป ซึ่งจากผลงานที่ชื่อ บินสู่ความฝัน ผู้วิจัยได้มีการคิดวิเคราะห์ กระบวนการต่างๆ ก่อนการลงมือสร้างสรรค์ผลงานดังนี้ 1. คิดรูปแบบ และหัวข้อที่จะสร้างผลงาน 2. หาแรงบันดาลใจก่อนการสร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปแบบงานศิลปะ ที่มาจากจิตใต้สำนึกของผู้วิจัยเอง 3. ศึกษาหาข้อมูล เรียนรู้รูปแบบงานศิลปะ ตลอดจนปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา 4. เก็บรวบรวมข้อมูลจากรูปถ่าย สิ่งของ หรือสถานที่ต่างๆ คำพูดจากคนรอบตัวในอดีต นำมาวิเคราะห์ เพื่อประกอบงานศิลปะ 5. ร่างรูปแบบหรือสเก็ตช์ออกมาเพื่อให้เห็นเป็นรูปธรรม 3-5 ชั้น โดยใช้ดินสอร่างแล้วลงสี อาจจะใช้สีน้ำ หรือสีไม้ ตามความถนัดและความชอบ 6. เตรียมอุปกรณ์ที่จะใช้สร้างสรรค์ผลงาน เตรียมผ้าใบขนาดที่เหมาะสมตามที่เราต้องการ สีที่ขอรองพื้น เช่น สีอะคริลิก ผสมสีให้ออกมาเป็นเฉดสีขาว หรือฟ้าอ่อนตามความเหมาะสมกับงานชิ้นนั้นๆ และทำการลงสี ขีดตรงบริเวณที่รองพื้น ที่ผสมไว้ให้มากพอที่จะลงสีบนผ้าใบ สักสามรอบเป็นอย่างน้อย โดยเตรียมพู่กันแบบเบอร์ใหญ่ อย่างน้อยเบอร์ 24 เพื่อความรวดเร็วและถ้าน้ำ สองใบ โดยใบแรก ใส่สีที่

ผสมเอาไว้ที่จะรองพื้น ส่วนใบที่สอง ใส่สีน้ำสะอาดเพื่อไว้ล้างพู่กัน แล้วทิ้งให้แห้ง 7. ร่างผลงานตามที่ สเก็ตซ์ลงบนผ้าใบที่รองพื้น ทั้งไว้จนแห้งสนิทด้วยดินสอหรือดินสอสีก็ได้ 8. เตรียมอุปกรณ์ที่จะทำงาน เช่น สี พู่กัน น้ำมันสน เพื่อไว้สำหรับล้างพู่กัน กระจายไข วัลลองสี น้ำผสมกับสีน้ำมัน น้ำมันลินสีด พู่กันขนาดต่างๆ ที่จะใช้งานทั้งแบบแบน และแบบกลมตามความถนัด 9. ลงสีคลุมโทน บล็อกแสง และเงา 10. กำหนดแสงด้วยการเว้น ระยะใกล้ กลาง ไกล ใส่สีเข้มไปหาสว่างที่สุด ใส่สีบรรยากาศ เก็บระยะบริเวณที่เป็นจุดเด่นตามความเหมาะสม แล้วจึงเก็บองค์ประกอบให้เด่นชัด ด้วยการใส่สีที่ตัดกัน ปิดสีของบรรยากาศที่เป็นก้อนเมฆให้ดูอ่อนนุ่มเบาบาง เหมือนมีการเคลื่อนไหว ด้วยน้ำหนักแล้วจึงเก็บรายละเอียดให้สมบูรณ์

7) กระบวนการสร้างสรรค์จิตรกรรมชุด “ความฝันที่เติมเต็ม” โดยเริ่มต้นด้วยการลงสีโมโนโครม เพื่อคลุมงานและบรรยากาศในตัวเอง ทำการลงสี เข้มไปหาอ่อน เช่น สีน้ำเงิน เข้มแล้วไล่เฉดสีจากเข้มไปหาอ่อน เพื่อคลุมบรรยากาศทั้งหมดของภาพ ต่อมากำหนดน้ำหนัก ของระยะด้วยสีใกล้ กลาง ไกล จากการใช้โทนสีเข้มไปหาอ่อน หรือ การบล็อกสีเพื่อเว้นระยะลงน้ำหนักประธาน (Figure) ให้เด่นชัด โดยเน้นน้ำหนักระยะหน้า แล้วจึงปล่อยที่ระยะกลาง และระยะไกลตามความเหมาะสม ด้วยการเก็บรายละเอียดมากขึ้นที่ต่างกันตามความเหมาะสมขององค์ประกอบภาพหรือชิ้นงาน เน้นในจุดระยะหน้าแล้วปล่อยในระยะกลาง และระยะไกล อาจจะทั้งที่เป็นเงาตาม

ความเหมาะสม ขั้นสุดท้ายลงแสง เงา และน้ำหนัก เก็บรายละเอียดให้สมบูรณ์

8) ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานวิจัย ดังนี้ 1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในอดีต เช่น สถานที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา สิ่งของบางอย่างสูญหายไป ความทรงจำบางช่วงเลือนรางหายไป ทำให้องค์ประกอบของงานวิจัยไม่สมบูรณ์เท่าที่ตั้งใจไว้ 2. เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากข้อมูลบางอย่างต้องใช้เวลาในการสืบค้น ศึกษา ทำให้ การสร้างสรรค์เขียนงานวิจัยเกิดความล่าช้ากว่ากำหนด 3. ขนาดความสูงของผ้าใบ เพราะเนื่องจากผู้วิจัยมีความสูงเพียง 110 ซม. เมื่อเทียบกับขนาดผ้าที่มีความสูง 120 x 140 ซม. 4.ผลงานในแต่ละชิ้น มีขนาดใหญ่ ทำให้มีความยากลำบากในการเคลื่อนย้าย 5. ผู้วิจัยใช้วิธีการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้ปาก คอ และเท้า ทำให้ ซึ่งมีความยากกว่าคนปกติ เพราะต้องใช้เวลานาน และการฝึกฝนที่ต้องใช้ความแม่นยำเป็นพิเศษ

9) ผลสัมฤทธิ์ทางการวิจัย และการพัฒนาต่อยอดผลงาน จากปัญหาและอุปสรรคในการทำงานวิจัยที่กล่าวมา

แล้วนั้น พบว่าผลงานศิลปะยังไม่น่าพึงพอใจเท่าที่ควร ตามที่คาดหวังไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พยายามศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ งานศิลปะของศิลปินลัทธิต่างๆ ตลอดจนเรียนรู้เทคนิควิธีการเขียนงานศิลปะจากศิลปินที่มีชื่อเสียง และนำคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้งานศิลปะเกิดการพัฒนาต่อยอดให้ดีขึ้นกว่าเดิม

วิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างสรรค์เรื่อง การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม : ชุด “ความฝันที่เต็มเต็ม” ซึ่งเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ของผู้วิจัย โดยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ชีวิตตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน นำมาถ่ายทอดผ่านงานจิตรกรรม ที่จะให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่แสนเจ็บปวดของผู้วิจัย ตลอดจนมีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติทางสังคมต่อผู้พิการ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย ด้วยงานศิลปะที่วาดด้วยเท้า คอ และปาก ซึ่งมีทั้งหมด 6 ชิ้น ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2

ภาพปกป้อง เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.

ชั้นที่ 1 ผู้วิจัยใช้สีโทนร้อน เพื่อคลุมบรรยากาศให้ดูอบอุ่น ถ่ายทอดความรู้สึกถึงความอบอุ่น เมื่ออยู่กับพ่อแม่ ที่คอยปกป้องจากอันตรายใกล้ตัว จากนั้นลงน้ำหนัก และระยะใกล้ กลาง ไกล เพื่อแสดงให้เห็นถึงอันตรายที่อยู่รอบตัว โดยการ

ใช้สัญลักษณ์ลวดหนามที่มีความแหลมคม สามารถทำอันตรายเราได้ เป็นสัญลักษณ์แทนอันตรายรอบๆ ตัว ส่วนมือของคนที่เรา เรา คอยปกป้องจากอันตรายที่จะมาทำร้าย จนเรารู้สึกถึงความปลอดภัยจากอันตรายเหล่านั้น

ภาพที่ 3

ภาพปั้นสู่ความฝัน เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.

ชั้นที่ 2 ผู้วิจัยใช้โทนสีเย็น เพื่อแสดงความพ้อฝันและจินตนาการ ในช่วงเวลาหนึ่งในวัยเด็กที่ผู้วิจัย ไม่สามารถเดินไปไหนมาไหนได้ไกลๆ ด้วยขาสองข้างของตัวเอง จากสภาพร่างกายที่มีความบกพร่องตั้งแต่กำเนิด ต้องคอยพึ่งพาอาศัยพ่อแม่ พี่ชาย และพี่สาวมาโดยตลอด อยากจะไปไหน ก็ต้องรอคอยอยู่เสมอ จนบางครั้งรู้สึกน้อยใจในร่างกายของตัวเองที่ไม่สามารถวิ่งเล่น เดิน

เล่น หรือไปไหนได้เหมือนคนปกติ จนวันหนึ่งผู้วิจัยได้รับสิ่งของที่มีค่าสิ่งหนึ่ง แต่บางคนอาจมองไม่เห็นค่าของสิ่งนั้นมองเห็นเป็นสิ่งแปลกประหลาด นั่นก็คือรองเท้าของผู้วิจัย ที่ไม่เหมือนใคร แต่ทำให้ผู้วิจัยสามารถเดินทางด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งพาอาศัยใครอีก ผู้วิจัยได้เต็มปีกลไปจากจินตนาการที่ว่าจะสามารถเดินได้ไกลกว่ารองเท้าปกติ

ภาพที่ 4

ภาพศิลปะของผม เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.

ชั้นที่ 3 ศิลปะของผม โดยการใช้สีโทนร้อนและโทนเย็น ให้ความรู้สึกสับสนที่สุดใส มีรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์จากความชอบของผู้วิจัยเอง โดยการใช้สัญลักษณ์จากรองเท้าของผู้วิจัยที่ไม่เหมือนใคร การสร้างสรรค์งานศิลปะที่ผู้วิจัยมีนิ้วเท้าเพียงแค่ 3 นิ้ว กับหัวเข่าสั้นๆ จากคำพูด และความรู้สึก แค่อุ๊ยไม่เป็น

ภาระของสังคม สร้างผลงานด้านศิลปะและทำให้คนเหล่านั้ที่เคยถูกเห็นผลงานด้วยเท้าเล็กๆ ของผู้วิจัยให้ทุกคนเห็นว่าผู้วิจัยนั้นสามารถทำได้ และมีคุณค่าจากผลงานศิลปะที่ใช้เพียงเท้าเขียน ไม่ได้แพ้ไปจากมือสองข้างของคนปกติเลย

ภาพที่ 5

ภาพเปลือก เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.

ชั้นที่ 4 เลือกใช้สีโทนร้อนเพื่อบ่งบอกความเจ็บสบบภายในจิตใจ และสัญลักษณ์หน้ากาก เพื่อบอกถึงความอัดอั้นภายในจิตใจ ในทุกครั้งที่หลายคนคอยหนีบหนีจากความหวังดี หรือไม่ได้ตั้งใจก็ตาม จนทำให้หลายครั้ง มีความรู้สึกอัดอั้นกดดันเสมอ จนทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเองจากรูปลักษณ์ที่อยากจะเป็น เหมือนกับต้องใส่หน้ากากหรือหัวโขนอยู่ตลอดเวลา จนลืมไปว่าใบหน้าของตัวเองที่แท้จริงเป็นอย่างไร เหมือนกับ

คนสมัยนี้ ที่ตัดสินคนในรูปลักษณ์เครื่องประดับเฟอร์นิเจอร์ที่มีราคาแพง จนลืมสนใจไปว่าความเป็นจริงนั้น ไม่สามารถตัดสินคนได้จากเครื่องประดับราคาแพงเหล่านั้นได้เลย จากประสบการณ์ชีวิตของผู้วิจัยที่พบแต่ผู้คนที่ใส่หน้ากากเข้าหากัน ถึงแม้ผู้วิจัยเป็นคนพิการก็หนีไม่พ้นคนที่เสแสร้ง ซึ่งเป็นเรื่องปกติของสังคมมนุษย์ และการอยู่ร่วมกันในสังคม ที่แต่ละคนต้องทำเพื่อความอยู่รอด

ภาพที่ 6

ภาพเส้นทางและจินตนาการ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.

ขั้นที่ 5 เส้นทางและจินตนาการ ผู้วิจัยใช้สีโทนเย็นคลุมถึงความรู้สึกและจินตนาการความฝัน ในช่วงเวลาหนึ่งที่อยากจะขี่จักรยานหรือมอเตอร์ไซด์เหมือนคนปกติ ที่ได้แต่ซ่อนหรือคนพาไป และเกิดการจินตนาการว่าถ้าขี่เองได้ คงมีความสุขมาก ที่ไปไหนมาไหนได้ด้วยตนเอง อยากพบเห็นในสิ่งที่ไม่เคยเห็น ก็สามารถไปด้วยตนเอง ด้วยพาหนะที่ตนเองคิดค้นหรือดัดแปลง

ทำให้ตนเองสามารถขึ้นไปทุกที่ทุกแห่งตามใจปรารถนาได้จากที่ในวัยเด็กผู้วิจัยต้องอยู่คนเดียวในบริเวณที่จำกัด พอออกไปข้างนอกสักครั้งก็ได้เห็นสิ่งที่ไม่เคยเห็น ทำให้รู้สึกมีความสุขทุกครั้ง หรือตอนนั่งดูทีวี ทำให้จินตนาการไปว่าผู้วิจัยได้ไปในสถานที่จริงด้วยตนเอง

ภาพที่ 7

ภาพอียามี อียากสมบรูณ์ เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 120 x 140 ซม.

และขั้นที่ 6 อียามี อียากสมบรูณ์ ใช้สีโทนเย็นเพื่อแสดงความรู้สึก จากการที่ครอบครัวมีฐานะยากจน เมื่อเทียบกับครอบครัวอื่นที่สมบรูณ์ มีเงินมีทองมากมาย จนรู้สึกที่เราด้อยค่า เหมือนเป็นคนชนชั้นล่างที่ไม่สามารถไขว่คว้าความฝันเหมือนครอบครัวที่มีฐานะได้ จนหลายครั้งถูกดูถูกจากคนรอบข้างที่เขาฐานะสมบรูณ์พร้อมเพียงไปทุกอย่าง จนทำให้โอกาสหลายสิ่งหลายอย่างหลุดลอยไป

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และทดลองการวาดภาพ ได้พัฒนาผลงานความคิดสร้างสรรค์ ได้เรียนรู้แนวความคิดและ

อิทธิพล ในด้านศิลปะของลัทธิที่แตกต่างกัน ในรูปแบบการเขียน เทคนิคของศิลปินที่สร้างสรรค์ผลงานออกมาที่มีแบบเฉพาะตัว มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นในผลงานแต่ละประเภท เช่น สี รูปทรง แสง และเงา รายละเอียดต่างๆ หรือแม้แต่การใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายแทนความรู้สึก นำเทคนิควิธีการมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำมาทดลอง การใช้สีน้ำมันและสีอะคริลิก แล้วสังเกตถึงความลงตัว หรือความแตกต่าง หรือการใช้เทคนิคแทรกสีให้ความรู้สึกที่กันดั้ดของสีอย่างลึกซึ้งชัดเจน หรือแม้แต่การใช้สีที่ตรงกันข้ามของวัตถุ ควรจะเป็นสีตามความเป็นจริงแต่เปลี่ยนเป็นสีที่ตรงกันข้าม เพื่อให้ความรู้สึกที่แตกต่างกัน หรือเทคนิคการใช้พู่กันเปลี่ยนเป็นวัตถุอื่น

เช่น นิ้วมือ ซึ่งเป็นวิธีการปาดสีว่ามีความแตกต่างกับจากการใช้ ฟู่กัน ในส่วนของการทำให้ความรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้มีการพัฒนาการจัดรูปแบบรูปทรงที่แตกต่างกัน สังเกตถึงความแตกต่างในส่วนของจุดเด่น จุดล่องที่สื่ออารมณ์แทนความรู้สึกที่แตกต่างกันในการจัดวางองค์ประกอบแต่ละมุมว่ามีความรู้สึกแตกต่างกันอย่างไร หรือแม้แต่การใช้สัญลักษณ์แทนค่าของความรู้สึกมาประกอบ และสื่อความหมายของผลงานชิ้นนั้น ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตและทดลองนำมาใช้ในชิ้นงานเพื่อความสมบูรณ์ ทำให้ได้พัฒนารูปแบบการสร้างผลงานศิลปะมีอัตลักษณ์ มีความเป็นตัวตนที่แท้จริง ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งผลงานศิลปะที่ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดออกมานั้น พบว่าศิลปะในรูปแบบเซอร์เรียลลิสม์ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานที่สะท้อนความเป็นตัวตนของผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี ได้ถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกที่เจ็บปวดจากอดีตที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นถึงความจริงที่ผู้พิการได้รับผลกระทบจากจิตใจ คาดหวังว่าจะสามารถเป็นกระบอกเสียงผ่านงานศิลปะเพื่อให้สังคมได้เห็นค่าของผู้พิการ และปรับเปลี่ยนทัศนคติระหว่างคนปกติกับผู้พิการ ให้ยืนอยู่ในสังคมเดียวกันได้อย่างเท่าเทียม

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานออกมาจากความรู้สึกภายในจิตใจในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดจินตนาการเพื่อสื่อสารออกมาในรูปแบบงานศิลปะเซอร์เรียลลิสม์ จากความกดดัน ความผิดหวัง ที่ได้รับกระทบในวันเด็กจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น แม้แต่การคาดหวังในสิ่งที่ตนเองหวังไว้อย่างสูง การจะได้อะไรมาสักอย่างต้องใช้ ความพยายาม อดทน อดกลั้น หรือต้องใช้ระยะเวลาจนกว่าจะสำเร็จ หรือได้มาตามที่ตนเองปรารถนา ซึ่งได้สะท้อนผลกระทบของสังคมที่ผู้วิจัยประสบกับปัญหาความไม่เท่าเทียมของคนพิการกับคนปกติ เพราะมีความเหลื่อมล้ำอยู่มาก จากนโยบายของภาครัฐที่เขียนขึ้นมามีคนพิการกับคนปกติ ต้องมีสิทธิเท่าเทียมกันแต่ความเป็นจริง กลับตรงกันข้าม ผู้วิจัยได้สะท้อนถึงประสบการณ์ตรงจากการโดนปฏิบัติทั้งกายและจิตใจที่ไม่มีความเท่าเทียมในทุกด้าน ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดผลงานศิลปะจากประสบการณ์ในวัยเด็ก และจินตนา

การที่สื่อความหมายถึงความต้องการบางอย่างเพื่อเติมเต็มสิ่งที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ ผู้ชมจะได้รับรู้ถึงความคิดฝันของเด็กพิการคนหนึ่งที่ยากจะมีชีวิตเหมือนปกติ ว่าต้องการอะไร หวังอะไร และต้องการได้รับการสนับสนุนจากสังคมเพียงใด สุดท้ายจากผลงานที่ผู้วิจัยได้ทำการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้พิการว่า ผู้พิการถ้าได้รับการพัฒนาสนับสนุน และโอกาสต่างๆ จากองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชน จะทำให้ผู้พิการหลายคนย่อมมีความหวัง จะยิ่งทำให้ผู้พิการเหล่านั้นต่อสู้ ต้านรับ มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น จนทำให้ผู้พิการที่ถูกค่าสบประมาทว่า เป็นภาระของสังคม หรือแม้แต่ภาระของครอบครัว จะสามารถยืนหยัดด้วยความสามารถและเลี้ยงตนเองได้ อย่างมีคุณภาพด้วยความสามารถของผู้พิการเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบผลงานศิลปะลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ (Surrealism) เพื่อสะท้อนความรู้สึกจากจิตใจออกมาในรูปแบบงานศิลปะ พบว่าสามารถพัฒนาต่อยอดในส่วนของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในรูปแบบแขนงอื่นๆ ได้ เช่น งานประติมากรรม หรืองานสถาปัตยกรรม เพื่อให้เข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกที่มีมิติมากขึ้น
2. ผู้วิจัยได้ถ่ายทอดผลงานจิตรกรรมผ่านประสบการณ์ชีวิตส่วนบุคคล ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ซึ่งสามารถพัฒนาต่อยอดงานศิลปะในรูปแบบลัทธิเซอร์เรียลลิสม์ หรืออื่นๆ ในส่วนของการสะท้อนความรู้สึกของสังคมจากสถานการณ์ในแต่ละยุคสมัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน หรือการคาดการณ์จินตนาการของสังคมในอนาคตก็สามารถทำได้
3. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิเคราะห์และสังเคราะห์อารมณ์ ความรู้สึกและเหตุผลทางด้านจิตวิทยาอันลึกซึ้งของงานวิจัย ที่ถ่ายทอดออกมาผ่านผลงานศิลปะ เพื่อการวิเคราะห์สถานะทางจิตวิทยา ความรู้สึกนึกคิด และเหตุผลของศิลปินผู้ออกแบบ เพื่อประโยชน์ทางความคิดในการตั้งอารมณ์และความรู้สึกจากจิตใต้สำนึกของศิลปินในการถ่ายทอดผลงานออกมาให้ผู้ชมได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กขพรรณ ไพฑูรย์. คลื่น/ลม/ทะเล: จากอารมณ์ความรู้สึกต่อธรรมชาติสู่ผลงานจิตรกรรม. *วารสารสหวิทยาการการศึกษาศาสตร์และการสื่อสาร*, 4(2), 34-44.
- กนกพร ฉิมพลี. (2561). *การสื่อสารเพื่อการพัฒนาสังคม*. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ. (2560). *กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564*. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. สำนักพิมพ์ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ประสพ ลิ้มหมือดภัย. (2543). *ศิลปะนิยม*. โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์.
- พิพัฒน์ บุญอภัย. จันทบุรี: จากห้วงคำนึงคิดถึงบ้านสู่งานจิตรกรรมบนผ้าใบ. *วารสารสหวิทยาการการศึกษาศาสตร์และการสื่อสาร*, 4(2), 47-58.
- สตีน ชัยประสาธน์. (2539). *จิตรกรรมและวรรณกรรมแนวเซอร์เรียลิสต์ในประเทศไทย พ.ศ.2507-2527*. ด้านสหวิชาการพิมพ์
- Thurstone, L. L., & Chave, E. J.(1960). *The measurement of attitude*. Chicago University.